

Oana Stoianovici

Coach transformațional

„**Coaching-ul** este o meserie în care trebuie să asculti” își începe Oana explicația despre natura unui job care sună bine, dar pe care puțini îl practică în deplină cunoștință de cauză. „Când ești coach și vorbești cu clientul, trebuie să devii transparent, să te topești în pereți, astfel încât să-l faci pe el să se vadă”, a continuat ea. Coaching-ul transformațional pe care îl practică Oana pornește tocmai de la această idee: înainte de a-ți putea schimba convingerile, adică setul de motoare (sau, după caz, de pietre de moară) care te impulsionează (ori te trag înapoi), trebuie să radiografezi punctul în care te afli. Nu atât trecutul, cum face psihologia, ci prezentul imediat.

„Nu poți să ajungi de la punctul A la punctul B, oricât de pregătit ai fi dacă te uiți doar la punctul B”, explică, schematic, Oana. Pentru ea, punctul „A” a fost în 2003, când avea 18 ani și s-a înscris la un seminar de dezvoltare personală ținut în București de o olandeză. Credea că merge la un curs de management, dar când a ieșit din sală

înțelesese deja că tot ceea ce se întâmplase înăuntru, indiferent cum se numea oficial, era ceea ce își dorea să facă pentru toată viața: „Sună ca un clișeu, dar la mine lucrurile nu funcționează dacă nu e dragoste la prima vedere”.

Mulți dintre clienții ei din prezent sunt aspiranți la postura de lider sau, pur și simplu, oameni care se află deja în poziția pe care și-o doresc și vor să se reinventeze: „În esență, sunt oameni care vor să învețe cum să lucreze cu ei înșiși astfel încât să le facă”. Mulți încearcă să găsească un echilibru între viața personală și cea profesională și privesc coaching-ul ca pe o formă de atenție pentru propria persoană: „Să-ți acorzi un timp ca să te uiți la tine și să încerci să îmbunătățești ceea ce se află deja acolo”, crede ea.

De data aceasta, am provocat-o pe Oana să ne împărtășească propriile surse de inspirație și emoție, precum și experiențele care o fac să simtă că-și cheltuiește cu folos cea mai prețioasă avuție: timpul. ■

Diana-Florina Cosmin

INSPIRAȚIE

Cea mai frumoasă descoperire: **fară o minte creativă nu se poate mai nimic, chiar și când vorbim despre iubire.**

Hotel: **Hotel Costes, Paris**

Bucata muzicală preferată: **Leonard Cohen - „I am your man”**

Formație: **Gotan Project**

Instrumentul muzical: **vioara**

Muzeu: **Thyssen-Bornemisza, Madrid**

Pictură: **Sărutul de Klimt**

Magazin: **La Perla**

Carte: **Siddhartha, Herman Hesse**

Personajul de carte preferat: **Siddhartha**

Personalitatea admirată: **Meryl Streep**

Filmul preferat: **Bucket List**

Personajul de film: **The Hatter - Alice in Wonderland, interpretat de Johnny Depp**

Locul preferat: **Skopelos, Grecia**

Motto: **„I am no model Lady. A model's just an imitation of the real thing.”**

Replica preferată dintr-un film: **„I don't want to put you in a cage, I want to love you”, Breakfast at Tiffany**

Principiul de business: **banii contează, dar oamenii contează și mai mult.**

Momentul preferat al zilei: **noaptea**

STIL DE VIAȚĂ

Domiciliu: **la înălțime**

Gadget: **nu folosesc**

Mașină: **Lexus Rx450h**

Obiect preferat: **Stiloul Montblanc, pentru ca îmi poartă noroc.**

Designer vestimentar: **Donna Karan NY**

Pantofi: **Christian Louboutin**

Parfum: **Bosque - Humiecki @ Graef**

Ingredientul preferat: **Scorțișoară**

Mâncarea preferată: **Fructe de mare, în orice fel**

Cafeaua: **Dumnezeu, de la Nea Florescu**

Desert: **Cremă de zahăr ars**

Băutura: **Prosecco**

Floare: **Trandafir roșu**